

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 811/06
10.05.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Nikole Stanojevića, predsednika veća, Zvezdane Lutovac, Mihaila Rulića, Slobodana Dražića i Nadežde Radević, članova veća, u pravnoj stvari tužioca AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog BB, čiji je punomoćnik BA advokat, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu Gž.4972/05 od 26.10.2005. godine, u sednici veća održanoj 10.5.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužioca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu Gž.4972/05 od 26.10.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Vrbasu P.286/04 od 19.5.2005. godine, stavom prvim izreke odbijen je tužbeni zahtev tužioca kojim je tražio da se tuženi obaveže da mu isplati dinarsku protivvrednost iznosa od 20.452 eura po važećem kursu NBS na dan isplate sa pripadajućom domicilnom kamatom od 1.1.2003. godine do isplate. Stavom drugim izreke odbijen je predlog tužioca za određivanje privremene mere zabrane otuđenja i opterećenja nekretnine upisane u popisnom listu aa KO VV par. br. vv porodična stambena zgrada sagrađena na potezu GG što predstavlja stan u porodičnoj stambenoj zgradi u prizemlju na prvom spratu od po 40 m², kao dva jednosobna stana, do pravnosnažnog okončanja ove parnice. Stavom trećim izreke obavezan je tužilac da tuženom isplati troškove parničnog postupka od 45.000,00 dinara sa zakonskom zateznom kamatom od presuđenja do isplate.

Presudom Okružnog suda u Novom Sadu Gž.4972/05 od 26.10.2005. godine, odbijena je žalba tužioca i potvrđena presuda Opštinskog suda u Vrbasu P.286/04 od 19.5.2005. godine.

Protiv pravnosnažne drugostepene presude, tužilac je izjavio blagovremenu i dozvoljenu reviziju, zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 399. Zakona o parničnom postupku ("Službeni glasnik RS", br. 125/04, stupio na snagu 23.2.2005. godine), koji se u konkretnom slučaju primenjuje na osnovu člana 491. stav 1. ZPP, Vrhovni sud je našao da revizija nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP-a, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti, a ni bitna povreda iz tačke 5. citiranog člana, na koju se ukazuje revizijom jer nižestepene odluke nisu zasnovane na nedozvoljenim raspolaganjima stranaka u smislu člana 3. stav 3. Zakona. Niti pak bitna povreda iz tačke 12. citiranog člana obzirom da razlozi obrazloženja pobijane presude odgovaraju sadržini spisa, odnosno zapisnika i sadrže razloge o odlučnim činjenicama.

Neosnovani su navodi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, DD uz posredovanje ĐĐ, obratio se tokom 2001. godine tužiocu radi pozajmice iznosa od 60.000,00 DEM. Tužilac je pre davanja pozajmice tražio garanciju za vraćanje duga, pa mu je tuženi garantovao da će DD, u ugovorenom roku vratiti taj dug (do 31.12.2002. godine u evrima po kursu koji bude važio na dan plaćanja), a ako on to ne učini, da će mu onda on (tuženi) vratiti dug. Nakon ovog zajma DD je još u dva navrata od tužioca pozajmio po 20.000,00 DEM, tako da je njegov dug prema tužiocu iznosio ukupno 100.000,00 DEM. DD nije vratio dug do ugovorenog roka, tako da je tuženi posle 31.12.2002. godine, vratio tužiocu iznos od 60.000,00 DEM, a odbio obavezu vraćanja iznosa od 40.000,00 DEM, što odgovara traženom iznosu od 20.252 EVRA, jer za vraćanje tog iznosa nije garantovao. Ugovor o jemstvu između tužioca i tuženog zaključen je u usmenoj formi. Dana 25.11.2002. godine, zaključen je ugovor o zajmu između tuženog i DD i to na ime vraćanja duga preko tuženog ovde tužiocu, na iznos od 2.000.000,00 dinara. Tuženi je upisao pravo zaloge u svoju korist, na osnovu dozvole DD, ZZ i II, da na njihovim nepokretnostima (upisanim u zknjul br. gg KO EE, parc. br. dd izgrađeno građevinsko zemljište od 5 ari i 89 m², na kome je sagrađena porodična stambena zgrada na kojoj su oni suvlasnici na 1/3 dela) na ime duga od 2.000.000,00 dinara. Istog dana (25.11.2002. godine), zaključen je kupoprodajni ugovor između AA (prodavca) i ŽŽ (kupca), kojim prodavac za 30.000,00 eura (stvarna cena 63.987 eura) prodaje kupcu nepokretnost upisanu u popisnoj listi br. aa KO VV, parc. br. vv porodična stambena zgrada sagrađena na potezu GG što predstavlja stan u porodičnoj stambenoj zgradi u prizemlju na prvom spratu od po 40 m², kao dva jednosobna stana i sukorisnik u 1/2 idealnog dela na ovoj parceli povr. 323 m².

Na ovako utvrđeno činjenično stanje pravilno su nižestepeni sudovi primenili materijalno pravo i to odredbe člana 997, 998, u vezi člana 446. i 448. Zakona o obligacionim odnosima, kada su odbili kao neosnovan tužbeni zahtev tužioca.

Odredbom člana 988. Zakona o obligacionim odnosima, propisano je da ugovor o jemstvu obavezuje jemca samo ako izjavu o jemčenju učinio pismeno. Kako je u postupku utvrđeno da ne postoji pismeni ugovor o jemstvu sve i da je tuženi jemčio tužiocu u telefonskom razgovoru da će vratiti dug, ta izjava ne bi imala pravnu valjanost jer nije zaključena u pismenoj formi; pa su stoga neosnovani navodi tužiočeve revizije o obavezi tuženog koja proizilazi iz njihovog sporazuma o jemstvu.

Međutim, kod činjeničnog utvrđenja da je tuženi ustvari preuzeo obavezu jemstva samo za "prvu" pozajmicu DD od 60.000 DEM, ali ne i za njegove kasnije pozajmice; bez uticaja je revidentov navod o pogrešnoj primeni materijalnog prava u vezi jemstva. U tom smislu je tačno da tuženikova obaveza nije proistekla iz njegovog preuzimanja duga u smislu člana 446. ZOO već iz njegovog pristupa dugu u smislu člana 451. ZOO; ali samo do iznosa od 60.000 DEM, koji je on i platio.

Pravilno su nižestepeni sudovi primenili materijalno pravo u pogledu predloga tužioca za određivanje privremene mere zabrane otuđenja i opterećenja nekretnine upisane u popisnom listu 703 KO Tivat, dajući razloge koje u potpunosti prihvata i ovaj sud.

Pravilno je odlučeno i o troškovima spora u smislu članova 149. stav 1. i 150. ZPP.

Na osnovu člana 405. stav 1. u vezi čl. čl. 491. stav 1. važećeg Zakona o parničnom postupku, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Predsednik veća-sudija,

Nikola Stanojević, s.r

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

mz